

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudkyň JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové ve věci

žalobkyně: **VELITAN s.r.o.**
sídlem Jeremiášova 2722/2a, Praha

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 1. 2018, č. j. 220/2017-110-SDNA/23

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně podala dne 25. 4. 2017 u Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy, žádost o vydání osvědčení řidiče G. T., nar. X, st. příslušnost Makedonská republika, pro silniční nákladní přepravu pro cizí potřebu na základě licence Společenství podle § 33b zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě. Jmenovaný řidič měl nastoupit do

práce 2. 5. 2017 a pracovní poměr měl být sjednán na dobu určitou od 2. 5. 2017 do 30. 7. 2017.

2. Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 10. 5. 2017, č. j. JMK 67922/2017 (usnesení č. 1), vyzval žalobkyni k doplnění žádosti o zaměstnaneckou kartu nebo rozhodnutí o vydání povolení k zaměstnání, potvrzení o příslušnosti k právním předpisům sociálního zabezpečení a průkaz profesní způsobilosti řidiče. Žalobkyně se proti usnesení bránila odvoláním, na základě kterého žalovaný rozhodnutím ze dne 2. 8. 2017, č. j. 220/2017-110-SDNA/3, částečně změnil usnesení správního orgánu I. stupně a ve zbytku jej potvrdil.
3. Poté správní orgán I. stupně vydal usnesení ze dne 27. 6. 2017, č. j. JMK 93546/2017 (usnesení č. 2), kterým řízení podle § 66 odst. 1 písm. h) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, zastavil z důvodu nedostatku místní příslušnosti. Žalovaný rozhodnutím ze dne 30. 8. 2017, č. j. 220/2017-110-SDNA/8, usnesení správního orgánu I. stupně zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Zdůraznil, že ke změně místní příslušnosti došlo až po zahájení správního řízení.
4. Správní orgán I. stupně dále usnesením ze dne 3. 10. 2017, č. j. JMK 142985/2017 (usnesení č. 3), vyzval žalobkyni k doplnění žádosti o platné doklady, které osvědčují zaměstnání řidiče v souladu s právními předpisy. Žalovaný usnesením ze dne 25. 10. 2017, č. j. 220/2017-110-SDNA/16, odvolání žalobkyně zamítl a usnesení správního orgánu I. stupně potvrdil.
5. Správní orgán následně usnesením ze dne 7. 11. 2017, č. j. JMK 159963/2017 (usnesení č. 4), řízení o žádosti zastavil podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť žalobkyně v určené lhůtě neodstranila podstatné vady žádosti, které bránily v pokračování v řízení. K odvolání žalobkyně žalovaný napadeným rozhodnutím změnil jediný výrok usnesení správního orgánu I. stupně tak, že řízení zastavil nikoliv podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, nýbrž podle § 66 odst. 1 písm. g) téhož zákona z důvodu, že žádost se stala zjevně bezpředmětnou. Ve zbytku usnesení správního orgánu I. stupně potvrdil.

II. Obsah žaloby

6. Žalobkyně v podané žalobě uvedla, že žalovaný změnou výroku usnesení správního orgánu I. stupně dal žalobkyni zapravdu v odvolacích námitkách, podle kterých bylo namísto řízení o žádosti zastavit podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. Podle žalobkyně v napadeném rozhodnutí není prostor pro výrok č. II, kterým žalovaný usnesení správního orgánu I. stupně ve zbytku potvrdil podle § 90 odst. 5 správního řádu.
7. Podle žalobkyně výrokem č. II dochází ke kombinaci zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) a písm. g) správního řádu. Změnou výroku se žalovaný přiklonil k názoru žalobkyně, že pas, oznámení o nástupu do zaměstnání, pracovní smlouva a řidičský průkaz, které žalobkyně přiložila k žádosti o vydání osvědčení řidiče, jsou dostačujícími doklady.
8. Navrhla proto, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobkyně nesprávně vykládá § 90 správního řádu. Žalovaný postupoval správně, pokud část usnesení správního orgánu I. stupně změnil podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu a výrokem č. II ve zbytku usnesení potvrdil podle § 90 odst. 5 správního řádu. Z výrokové části je zcela zřejmé, v jaké části žalovaný usnesení správního orgánu I. stupně změnil, přičemž ve zbylé části jej potvrdil. Tento postup byl náležitě odůvodněn.
10. Námitka žalobkyně, že došlo k zastavení řízení kombinací důvodů podle § 66 odst. 1 písm. c) a g) správního řádu, není důvodná. Žalovaný nahradil důvod zastavení řízení, neboť se žádost stala zjevně bezpředmětnou z důvodu plynutí času a nemožnosti vydání osvědčení na dobu, která již uplynula. Ostatně sama žalobkyně v odvolání tento postup navrhla.
11. Uvádí-li žalobkyně, že podle žalovaného jsou dokumenty přiložené k žádosti o vydání osvědčení dostačující, nelze tomuto tvrzení dát zapravdu. Náležitosti žádosti žalovaný v odvolacím řízení nezkoumal. Posuzoval pouze, zda se žádost žalobkyně plynutím času nestala bezpředmětnou.
12. Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Ústní jednání

13. Při ústním jednání dne 26. 2. 2020 účastníci setrvali na svých stanoviscích obsažených v jejich předchozích písemných podáních.
14. Nad rámec žaloby žalobkyně zdůraznila, že spor je o výklad pojmu číslo sociálního pojištění. Má za to, že by správním orgánům mělo k prokazování sociálního pojištění postačovat oznámení o nástupu do zaměstnání, neboť z něj je zřejmé, že je zaměstnanec pojištěn. Platby za sociální pojištění probíhají pod číslem zaměstnavatele, nikoliv pod rodným číslem.
15. Zástupce žalovaného zdůraznil, že v napadeném rozhodnutí postupovali podle § 90 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 90 odst. 5 správního řádu. Změna důvodu pro zastavení řízení byla v napadeném rozhodnutí vysvětlena. Co se týče požadavku na prokázání sociálního pojištění, bylo osloveno Ministerstvo práce a sociálních věcí, které sdělilo, že je nutné vycházet z rodného čísla, eventuálně z evidenčního čísla pojištěnce.
16. Soud rekapituloval podstatný obsah soudního i správního spisu. Při jednání účastníci navrhli provedení dokazování, konkrétně žalobkyně navrhovala provedení důkazu osvědčením řidiče č. 019235 včetně příloh, výpisy z bankovního účtu Velitan, jež by prokazovaly provádění plateb za sociální pojištění pod číslem zaměstnavatele, či dokazování správními spisy Krajského úřadu Jihomoravského kraje dokládajícími rozdílný přístup dopravního úřadu vůči žalobkyni. Žalovaný navrhoval provedení dokazování stanoviskem Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 9. 10. 2018, č. j. MPSV-2018/1578733413/1. Soud zamítl veškeré návrhy na doplnění dokazování uplatněné při jednání pro nadbytečnost. Má za to, že pro posouzení věci stačí skutečnosti shromážděné ve správním spisu. Dokazování proto prováděno nebylo.

V. Posouzení věci soudem

17. Soud přezkoumal rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů. Ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti

(*ex offio*), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného.

18. Dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.
19. Žalobkyně v projednávané žalobě uvedla, že s výrokem č. I napadeného rozhodnutí souhlasí. Měla však za to, že v napadeném rozhodnutí však není prostor pro výrok č. II, kterým žalovaný ve zbytku usnesení potvrdil. Soud se proto zabýval tím, zda výrok č. II napadeného rozhodnutí nebyl učiněn v rozporu se zákonem.
20. Žalobou napadené rozhodnutí obsahuje dva výroky. Výrokem č. I žalovaný změnil část výroku usnesení správního orgánu I. stupně ze dne 7. 11. 2017, č. j. JMK 159963/2017, tak, že řízení se zastavuje nikoliv podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, nýbrž podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, z důvodu, že žádost se stala zjevně bezpředmětnou. Výrokem č. II žalovaný ve zbytku usnesení správního orgánu I. stupně potvrdil.
21. Postup odvolacího správního orgánu a jeho rozhodnutí upravuje § 89 a násl. správního řádu. Podle § 89 odst. 2 správního řádu *odvolací správní orgán přezkouvává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkouvává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.*
22. Dojde-li odvolací orgán k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, může o včasném a přípustném odvolání rozhodnout třemi způsoby vyplývajícími z § 90 odst. 1 správního řádu: a) napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví, b) napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, anebo c) napadené rozhodnutí nebo jeho část změní.
23. Pokud odvolací orgán postupuje podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu (mění část výroku přezkouvaného rozhodnutí), je současně povinen potvrdit tu část odvoláním napadeného rozhodnutí, ve které ponechává rozhodnutí nedotčeno („ve zbytku“). Takovou povinnost mu v případě částečné změny (stejně jako v případě částečného zrušení) napadeného rozhodnutí explicitně ukládá § 90 odst. 5, věta druhá, správního řádu (srov. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 19. 10. 2011, č. j. 17 A 46/2011-53, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2007, č. j. 5 As 11/2006-100).
24. Odkázat lze rovněž na příslušný rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. 12. 2014, č. j. 10 A 287/2011-46, v němž soud k námitce žalobce, že není jasné, v jakém „zbytku“ bylo rozhodnutí potvrzeno a není tudíž důvod k vydání tohoto výroku, uvedl, že v daném případě *„nebyla změněna výroková část prvostupňového rozhodnutí ve svém záhlaví, specifikující hmotněprávní ustanovení, podle kterého bylo ve věci rozhodnuto, dále jakým procesním ustanovením je založena příslušnost správního orgánu a dále označení účastníků řízení a jejich zástupců.“* Uvedený rozsudek je plně přenositelný i na nyní projednávanou věc.
25. V projednávané věci žalovaný postupoval v souladu s § 90 odst. 5, věta druhá, správního řádu. Dospěl-li při přezkumu k závěru, že je na místě změnit část výroku prvostupňového usnesení podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu (výrok I.), druhým výrokem

konstatoval: „*Ve zbytku se usnesení Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy, sp. zn. S-JMK 6736/2017/OD/po, č. j. JMK 159963/2017 ze dne 7. 11. 2017 podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, potvrzuje.*“

26. Žalovaný tedy respektoval znění § 90 odst. 5, věta druhá, správního řádu, pokud částečně odvoláním napadené usnesení změnil a ve zbytku je potvrdil. Z rozhodnutí žalovaného je jednoznačně patrné, v jaké části se usnesení prvostupňového správního orgánu mění a v jaké potvrzuje. Nevzniká tedy žádná pochybnost o tom, jak bylo prvostupňové rozhodnutí změněno a v jakém rozsahu potvrzeno. Ostatně žalobkyně ani nepoukazovala na nesrozumitelnost jednotlivých výroků.
27. Soud musí dát žalobkyni částečně zapravdu v tom, že tím, že žalovaný ve zbytku usnesení správního orgánu potvrdil, ponechal v platnosti i záhlaví usnesení, ve kterém se nachází text, že správní orgán I. stupně „*rozhodl ve smyslu § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád*“. Uvedené dílčí pochybení však neznamená, že by došlo ke kombinaci důvodů pro zastavení řízení, jak se domnívá žalobkyně. Z výroku č. I napadeného rozhodnutí žalovaného, jakož i z jeho odůvodnění, je nade vší pochybnost zřejmé, že žalovaný výrokem I. změnil usnesení správního orgánu I. stupně tak, že řízení zastavil podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu z důvodu, že se žádost stala zjevně bezpředmětnou. Důvod pro zastavení řízení formulovaný žalovaným tak je nutno promítnout i do záhlaví prvostupňového usnesení. Potvrzením „zbytku“ prvostupňového usnesení ve výroku II. napadeného rozhodnutí tak nedošlo ke kumulaci důvodů pro zastavení řízení. Z kontextu celého napadeného rozhodnutí je zřejmé, že rozhodnutím žalovaného byl důvod pro zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu uvedený správním orgánem I. stupně změněn v odvolacím řízení na důvod podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu.
28. Žalobkyně se mylí, pokud dovozuje, že změnil-li žalovaný důvod pro zastavení řízení na § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, potvrdil tím splnění náležitostí příloh přiložených k žádosti. Stane-li se žádost bezpředmětnou, např. z důvodu, že žalobkyně žádala o vydání osvědčení pro řidiče na dobu, která uplynula před tím, než bylo o žádosti rozhodnuto, pozbývá významu posuzovat dostatečnost příloh připojených k žádosti, neboť o žádosti již nemůže být kladně rozhodnuto. Tuto úvahu ostatně žalovaný rozvedl na straně 7 napadeného rozhodnutí. Žalovaný se tedy v napadeném rozhodnutí nijak nevyslovil k možnému naplnění podmínek pro vyhovění žádosti. Argumentace žalobkyně o dostatečnosti příloh připojených k žádosti rozvedená při jednání soudu proto v dané věci nemůže být zohledněna, neboť podstatou soudního přezkumu napadeného rozhodnutí byla toliko správnost procesního postupu žalovaného při změně důvodu pro zastavení řízení prvostupňovým správním orgánem. Dostatečnost příloh připojených k žádosti se žalovaný v napadeném rozhodnutí nezabýval, proto ani soud není oprávněn tuto otázku věcně hodnotit.
29. Námitky žalobkyně proto nejsou důvodné.

V. Závěr a náklady řízení

30. Soud tak na základě všech výše uvedených skutečností neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
31. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů

řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Ostatně zástupce žalovaného ani náhradu nákladů řízení nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 26. 2. 2020

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu